

JERNBANEFOLKET

Personalhistorie PORTRÆTTER OG ANEKDOTER

[Tilbage til Vejen Station](#) [Til Startside](#)

BOGMÆRKER

[GRUPPEBILLEDE](#) [FORSTANDERNE](#) [SANG PÅ PERRONEN](#)

["APOSTELTOGET"](#) ["BETTE JOHANNES"](#)

Gruppebillede med banemænd og -kvinder (anno ?)

Bageste række

1. Christian Christensen
2. Georg Schlünssen
3. Jørgen Hansen
4. Hans Schlünssen
5. Børge Dahl
6. Erik Ølholm
7. Simon Riis
8. Egon Kusk
9. Holger Vagn Nissen
10. B. Larsen
11. Gunnar Rasmussen
12. Villy Vilhelmsen
13. Nicolai Petersen
14. Hans Wittendorff
15. Peter Wittendorff
16. Peter Petersen

Forreste række

17. K.E. Madsen
18. K. Larsen
19. Schmidt
20. Anni Rønbjerg
21. Ole Olsen
22. Anitta Larsen
23. H.P. Thuesen
24. Edith Jensen
25. Søren Jensen
26. Jens Peter Christensen
27. Gustav Tækker

Forstanderne og deres luner

- Den første Forstander paa Vejen Station var Kaptajn Joachim Emil Lundbye -
- født **1826** i Citadellet „Frederikshavn”.
Han blev antaget som Assistent paa Prøve **1871** -
- forfremmet til Stationsforstander i Vejen 1. Okt. **1874** og afskediget i **1896**.

- Det er bekendt nok, at Statens Embedsmænd -
- ikke var nemme at komme til i gamle Dage, især ikke for Bønder og Smaafolk -
- og det gælder ikke mindst disse militære -
- hvoraf saa mange blev ansat ved jernbanen, deriblandt Lundbye -
- der som Løjtnant havde været med i Krigen og var gaaet af som Kaptajn.
Han kunde godt være bøs og meget afvisende -
- og for hans Vedkommende gjaldt forøvrigt ingen Persons Anseelse.
Maaske netop paa Grund af dette sidste -
- havde man en vis Respekt og Agtelse for „Kaptajnen” -
- uagtet hans undertiden noget grove Mund.
Og da han efter flere samtidiges Vidnesbyrd -
- i Grunden var en godsindet og rettænkende Mand -
- der ogsaa ofte i Stilhed kunde være hjælpsom, hvor der var Trang dertil -
- saa var han for det meste vellidt af Befolkningen.

Kun kneb det noget med Samarbejdet i de værste Provisorieaar -
- da han var kras Højremand og Estrupper.

En af Konflikterne er nævnt ovenfor.

- En anden Gang vilde han drille en af Egnens Bønder med -
- at det da var underligt, at Venstremænd vilde køre med saadan en Højrebane -
- og at de ikke anlagde en Venstrebane ved Siden af.

Men der fik han et rapt Svar: -

- „Nej det vil vi ikke, for saa gaar Højrebanen fallit, og den har vi selv betalt!”
Selv om Angrebet altsaa var noget mislykket, saa vidner dette -
- som andre Træk, om et vist Humør.

- Stationsforstanderne var gerne dengang tillige Postmestre -
- og paa Mærkedage som Kongens Fødselsdag, 6. Julidagen o. a. -
(efter en Beretning begyndte det egentlig, da hans Postbude fik Uniform) -
- stillede han sine 4 Postbude og 2 Portører op paa Geled -
- kommanderede Ret, højre om, March, og saa gik det i Retning af „Hotellet”.
Det gik ogsaa godt nok for de 5, som havde været Soldater -
- men Nr. 6 gjorde en slem Figur, og Kaptajnen baade skældte ud og lo paa en Gang.
Men til Hotellet kom man da, og her gav Kaptajnen en Romtoddy til sine „Soldater”.

Sang på perronen og forsinkelser

- Ved Krigens Udbrud **1914** var der en dystre Stemning over Stationen -
- man var slet ikke forberedt paa dette.
De læssede Godsvogne blev tømt igen -
- for at man i Tilfælde af Danmarks Indblanding kunde faa Vognene bort i en Fart.
En fynsk Sangforening, der skulde med Nattoget Øst paa -
- bad om i Ventetiden at maatte synge paa Perronen.
Der blev sunget „Kongernes Konge” -
- som virkede meget alvorfuldt paa den store Skare, som var tilstede.
At der ogsaa forefaldt muntre Scener er en Selvfølge -
- og det var sagtens de fleste, især gælder det for meget af det -
- som knytter sig til de første to Stationsforstandere.

Til Festen i **Skibelund** i Anledning af **Modersmaalets Afsløring 1903** -
- var der i to Salonvogne kommet et stort Selskab fra København.

- Ved Rangeringen skete det Uheld, at Vognene løb ned mod Andstbro -
- og da Rangerhesten ikke kunde trække dem op -
- maatte man lade dem blive staaende til Toget fra Vest kom -
- saa Lokomotivet kunde hente dem.

De københavnske Rejsende, hvoraf en Del kom ret tidligt og vilde ind i Vognene -
- maatte saa holdes hen med Løfte om, at Vognene snart vilde komme frem.
Det gik, og ingen opdagede Fadæsen.

Aposteltoget

- Det er vel snart glemt nu -
- at Tog 1014 Sommeren **1913** almindelig hed „Aposteltoget” -
 - fordi det var paa Foranledning af tre Mænd fra Askov og Vejen -
 - Peder, Jacob og Johannes, at dette Tog, der ellers var „forbipasserende” -
 - kom til at holde i Vejen.

Iflg. "Vejen Sogn i Malt Herred - Et Stykke Kulturhistorie" (**1940**) af Søren Alkærsg

"Bette Johannes"

- Fotografi af "Bette Johannes" fra Minibyens arkiv.
- Og situationen på billedet af togvogn og personale ved Gesten Station -
- kan dateres til 31. marts **1951** - hvor forbindelsen Gesten-Vejen blev afsluttet.
 - Trolldhedebanen blev nedlagt 31. marts **1968**.

- Johannes Lauridsen**, rigsdagsmedlem valgt i Vejenkredsen, insisterede på -
- at Vejen skulle have en jernbane, før at han ville stemme for anlægslovene.
- Resultatet blev den altid urentable strækning **Gesten-Vejen**.
- Da man rejste en buste for **Johannes Lauridsen** -
- var det derfor ganske naturligt at placere den foran **Vejen Banegård**.

- Til driften af strækningen indkøbte **TKVJ** et lokomotiv -
- der blev døbt "**Bette Johannes**" efter ham.
- Navnet vandrede siden over på strækningen selv -
- og alle senere lokomotiver på strækningen.

- Den sidste indehaver beholdt endda navnet, efter at den var blevet solgt til OHJ -
- der indtil da ellers aldrig havde navngivet deres materiel.
- Dette lokomotiv nåede også at køre på KRJ -
- hvor det afsporede ved Gummerts-marke under en snestorm.
 - KRJ havde lånt det, fordi deres remise var brændt med -
 - tre af deres motorvogne 10/12 **1962**.

Fra: „Kuriosa i dansk jernbanehistorie” (Nettet 2009)

TKVJ = Trolldhede-Kolding-Vejen Jernbane

OHJ = Odsherred Jernbane

KRJ = Køge-Ringsted Jernbane